

Wiadomość Tygodnia

PEREGRYNACJA W WIELKOPOLSCE ROZPOCZĘTA

W Gostyniu Abp Stanisław Gądecki zainaugurował nawiedzenie kopii Obrazu Jasnogórskiego w klasztorach Archidiecezji Poznańskiej

We środę 10 grudnia 2014 roku rozpoczęła się peregrynacja kopii Cudownego Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w męskich wspólnotach życia konsekrowanego i stowarzyszeniach życia apostołskieg Archidiecezji Poznańskiej. W Sanktuarium Świętogórskim w Gostyniu w którym posługują Filipini, licznie zebrał się zakonnicy z całej Archidiecezji.

Obraz przybył do Gostynia z klasztoru paulinów w Biechowie, który był ostatnią stacją peregrynacji w Archidiecezji Gnieźnieńskiej. Przywieźli go o. Kazimierz Malinowski OFMConv, sekretarz gen. Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce oraz ks. Piotr Cieplak MS, ekonom Konferencji. Po uroczystym wprowadzeniu do bazyliki wszyscy zebrani odmówili chwalebłą część różańca.

Następnie Eucharystii przewodniczył Arcybiskup Stanisław Gądecki, przewodniczący Episkopatu Polski. We Mszy św. uczestniczyli między innymi prowincjał pallotynów z Poznania Ks. Adrian Galbas oraz przeor benedyktynów z Lubinia Br. Izaak Kapała, członek Konsulty wyższych przełożonych.

Ks. Zbigniew Starczewski, prokurator Filipinów w Polsce, witając wszystkich zebranych przypomniał że peregrynacja ma służyć refleksji nad miejscem życia konsekrowanego we współczesnym świecie, także wobec wyzwań jakie stoją przed Kościołem, związanych z przemianami cywilizacyjnymi, rodzącymi konieczność da-

wania czytelnego świadectwa życia. Odczytał także treść inskrypcji dokonanej własnoręcznie na odwrocie Obrazu przez Śl. Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego, w chwili przekazywania Obrazu w 1963 r. osobom konsekrowanym.

W homilii Metropolita poznański mówił o roli Maryi w życiu osób konsekrowanych, nawiązując do nauczania Kościoła, a szczególnie do adhortacji apostołskiej „Vita Consecrata”. Abp Gądecki przypomniał zakonnikom, że Maryja jest wspaniałym wzorem konsekracji i naśladowania Chrystusa. Sama wybrana przez Boga, przypomina o pierwszeństwie Bożej inicjatywy w życiu osoby konsekrowanej. Jej „fiat” ma stać się dla współczesnych zakonników przykładem jak twórczo i wiernie rozwijać w sobie łaskę daną przez Boga. Maryja jest także dla osoby konsekrowanej w sposób szczególny Matką, bowiem słowa Jezusa „oto matka twoja” odnoszą się z wyjątkową głębią do tych, którzy naśladowują Jej życie poprzez śluby zakonne.

Na zakończenie Mszy św. sekretarz gen. KWPZM dziękując abpowi S. Gądeckiemu i wszystkim zebrany zakonnikom za udział w inauguracji peregrynacji, przypomniał, że jest ona „zadana” wspólnotom zakonnym nie tyle dla świętowania, ale bardziej ku nawróceniu. Przeżywany przy wizerunku Maryi dzień skupienia, powinien stać się momentem uczciwej weryfikacji drogi, którą podejmują zakonnicy w swoim osobistym życiu. Papież Franciszek inicjując Rok Życia Konsekrowanego powiedział bowiem, iż „zakonnicy idą za Panem w sposób szczególny, w sposób prorocki. Ja oczekuję od Was tego świadectwa. Osoby konsekrowane muszą być mężczyznami i kobietami zdolnymi do obudzenia świata”.

Bezpośrednio po Eucharystii obraz Matki Bożej Częstochowskiej został w uroczystej procesji przeniesiony do świeżo odnowionej kaplicy klasztornej. Tam przez dłuższą chwilę wszyscy modlili się pod przewodnictwem abpa S. Gądeckiego, polecając Bogu osoby konsekrowane Archidiecezji poznańskiej. Następnie na zaproszenie superiora filipińskiej wspólnoty Ks. Marka Dudka C.O. wszyscy udali się na braterskie spotkanie w refektarzu klasztornym.

Zakończenie peregrynacji w Archidiecezji poznańskiej nastąpi 13 lutego 2015 r. Następnie obraz zostanie przewieziony z WSD franciszkanów we Wronkach na teren Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej.

Red

Wiadomości Krajowe

„Czynicie Kościół wiarygodnym” INAUGURACJA ROKU ŻYCIA KONSEKROWANEGO W KIELCACH

„To wasza obecność w świecie czyni Kościół wiarygodnym oraz inspiruje powołanych do wejścia na drogę życia konsekrowanego” – mówił 13 grudnia 2014 r. bp Jan Piotrowski w kieleckiej Bazylice Katedralnej.

Biskup kielecki przewodniczył Mszy św. z okazji inauguracji Roku Życia Konsekrowanego w diecezji kieleckiej. W liturgii uczestniczyło kilkuset przedstawicieli zakonów, zgromadzeń, stowarzyszeń i różnych form życia konsekrowanego. Mszę św. koncelebrował także m.in. biskup senior Kazimierz Ryczan.

W homilii bp Piotrowski przypomniał genezę Roku Życia Konsekrowanego, obchodzonego zgodnie z decyzją papieża Franciszka od pierwszej niedzieli tegorocznego Adwentu.

„Dzisiaj chcemy zobaczyć stan naszego duchowego rozwoju i naszej osobistej przyjaźni z Bogiem, a przewodnikiem niech będzie Maryja” – mówił biskup kielecki przypominając scenę z Nazaretu, gdy „Jej wewnętrzna wolność pozwoliła Bogu, by Ją nazwał i konsekrował” oraz Jej wierne podążanie za Synem – „do Kany i na Kalwarię”.

Bp Piotrowski zachęcał także do rozważania przykładów świętych i błogosławionych, a szczególnie św. Teresy z Avila. Stwierdził również, że „poświęcenie życia Bogu i złożenie ślubów są najgłębszym wyrazem oddania się Bogu”. Dziękował także za różnorodność form życia konsekrowanego. „Zawieram Rok Życia Konsekrowanego, każdą i każdego z was Maryi Dziewicy, słuchającej i kontemplującej, wiernej uczennicy swego Syna” – modlił się biskup kielecki.

Spotkanie z ok. trzystoma delegatami z zakonów, zgromadzeń i indywidualnych form życia konsekrowanego trwało w Kielcach od rana. Rozpoczęła je jutrznia w Wyższym Seminarium Duchownym, odbyła się tam także adoracja Najświętszego Sakramentu.

Konferencję w kaplicy seminaryjnej wygłosił kapucyn o. Adam Włodarczyk. Mówił m.in. o wzbudzaniu dobrych relacji i miłości pomiędzy członkami wspólnot zakonnych, ale i między ludźmi oraz o formach wkraczania Jezusa w ludzkie życie.

„W naszej diecezji istnieją wszystkie formy życia konsekrowanego i dobrze się one rozwijają. Podczas pasterzowania bp. Kazimierza Ryczana zrodziło się wiele form indywidualnych życia konsekrowanego” – powiedział KAI ks. prałat Tomasz Rusiecki, referent wydziału ds. instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego

W diecezji kieleckiej posługuje 9 zakonów i zgromadzeń męskich, 28 żeńskich, w tym 4 klauzurowe (karmelitanki w Kielcach, bernardynki w św. Katarzynie, norbertanki w Imbramowicach, bernardynki w Chęcinach), 3 stowarzyszenia życia apostolskiego, i jeden instytut życia konsekrowanego.

Intensywnie rozwijają się w ostatnich latach indywidualne formy życia konsekrowanego. Obecnie w diecezji jest 8 dziewic konsekrowanych, 10 wdów konsekrowanych, jeden wdowiec konsekrowany i jedna pustelnica.

Rok Życia Konsekrowanego to decyzja papieża Franciszka. Trwa on w Kościele od pierwszej niedzieli Adwentu 2014 roku do 2 lutego 2016 r.

Za: www.diecezja.kielce.pl

W GŁOGÓWKU INAUGURACJA ROKU ŻYCIA KONSEKROWANEGO DIECEZJI OPOLSKIEJ

13 grudnia 2014 r. pod przewodnictwem biskupa pomocniczego Rudolfa Pierskały we franciszkańskim Sanktuarium Matki Bożej Loretańskiej w Głogówku, zainaugurowano rok życia konsekrowanego w diecezji opolskiej. Przybyło na tę uroczystość ponad 170 przedstawicieli męskich i żeńskich zgromadzeń zakonnych posługujących w naszej diecezji, świeckie osoby konsekrowane oraz wierni.

Uroczyste spotkanie rozpoczęło celebracją Eucharystii dziękczynnej za dar powołań do życia zakonnego. Uczestniczyli w niej również Wikariusz Biskupi ds. Życia Konsekrowanego w diecezji opolskiej Ks. Andrzej

Demitrów, Koordynator obchodów Roku Życia Konsekrowanego a zarazem Kustosz Sanktuarium na Górze św. Anny O. Błażej Kurowski, O. Krzysztof Hura gwardian sanktuarium MBL w Głogówku.

Ks. Biskup w homilii nawiązał do Liturgii Słowa podkreślając, że podobnie jak Eliaz odbył długą drogę do Boga, tak Bracia i Siostry odbyli drogę do Głogówka, aby stanąć podobnie jak prorok wobec Jahwe. „Spotykamy się aby uznać słabości, ale aby i ukazać ile jest w nas świętości” - zaznaczył. Omówił również logo Roku Życia Konsekrowanego, w centrum którego znajduje się gołąb, unoszący się nad wodami. Jednym swoim skrzydłem podtrzymuje globus, a drugim trzy gwiazdy. Podkreślone jest tutaj działanie Ducha Świętego. Gołąb ma w swej naturze siłę odnajdywania drogi do domu. Dlatego symbolika ta wskazuje na Ewangelię jako właściwą drogę naślą-

dowania Jezusa aby trafić do Domu Ojca w niebie, do Królestwa Niebieskiego. Osoby konsekrowane są natomiast tymi które mają nieść Ducha przez ten świat.

Ważnym punktem uroczystości była wspólna modlitwa, adoracja Najświętszego Sakramentu oraz konferencja o. Błażeja Kurowskiego. Podczas konferencji, zwrócił

on uwagę na doniosłość obchodów roku życia konsekrowanego, jako wydarzenia bez precedensu w historii Kościoła. Ten fakt musi nieść w sobie ogromne znaczenie duchowe, które osoby konsekrowane winny właściwie odczytać. Nie brakło też słów, które miały pozytywnie poruszyć sumienia słuchaczy. Jednym z nich było porównanie życia zakonnego do śpiącego

niedźwiedzia, który jest wprawdzie silny, ma w sobie potencjał, ale to dobro jest w nim niewykorzystane i nieco uśpione.

W murach klasztoru Franciszkanów nie zabrakło również czasu na wspólne spotkanie, radość, dzielenie się spostrzeżeniami, a wszystko to przy kawie, ciastku i obiedzie w klasztornym refektarzu.

ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO W PALLOTYŃSKIEJ PARAFII

Zaledwie kilka dni temu, w I Niedzielę Adwentu, rozpoczął się w Kościele Rok Życia Konsekrowanego. Również w naszej parafii – Zesłania Ducha Świętego w Otwocku pragnęliśmy zaznaczyć to wydarzenie. Na zaproszenie naszej wspólnoty odpowiedział J.E. Bp Marek Solarczyk, który w pierwszoczwartkowy wieczór przewodniczył uroczystej Mszy św., a także wygłosił Słowo Boże.

W ciągu roku będziemy gromadzić się w pierwszy czwartek miesiąca, aby trwać przez 24 godziny przy Jezusie obecnym w Najświętszym Sakramencie, aby dziękować za dar powołania do Życia Konsekrowanego. Chcemy także przeproszać za grzechy niewierności i prosić o Jego błogosławieństwo, a także o dar nowych i świętych powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych.

W naszej modlitwie łączą się z nami żeńskie zgromadzenia zakonne: Zgromadzenie Sióstr Sług Jezusa, Zgromadzenie Sióstr Szkolnych de Notre Dame, Zgromadzenie Sióstr Benedyktynek Misjonarek, Zgromadzenie Sióstr Wynagrodzicielek Najświętszego Oblicza, Zgromadzenie Sióstr Małych Misjonarek Miłości, Zgromadzenie Sióstr Świętej Elżbiety, Zgromadzenie Sióstr Poczyszczycielek Najświętszego Serca Jezusowego, Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek od Cierpiących, Zgromadzenie Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa, Zgromadzenie Sióstr Albertynek Posługujących Ubogim, Zgromadzenie Sióstr Świętego Feliksa z Kantalicjo, Szeszacki Instytut Sióstr Maryi oraz dwa zgromadzenia zakonne męskie: Zgromadzenie Misjonarzy Świętej Rodziny i Pallotyń. Miejmy nadzieję, że ogłoszony przez Papieża Franciszka Rok Życia Konsekrowanego dzięki naszemu zaangażowaniu ubogaci wiele serc i wzbudzi w wielu młodych pragnienie oddanie swego życia na służbę Bogu.

[InfoSAC](#)

W BYDGOSZCZY WYSTAWA IKON NA ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO

„Zobaczyć przez obraz, usłyszeć przez dźwięk” – to myśl przewodnia wystawy ikon Andrzeja Binkowskiego, którą zaprezentowano w Roku Życia Konsekrowanego w auli Wyższego Seminarium Duchownego Zgromadzenia Ducha Świętego w Bydgoszczy. Artysta urodził się w 1955 roku w Warszawie. Dzisiaj jest mieszkańcem Złotowa, miasta położonego na terytorium diecezji bydgoskiej. – Z wykształcenia jestem poligrafem. Przez ostatnie lata zawodowe byłem dyrektorem, a potem menadżerem w dużej firmie, którą budowałem od podstaw. Z dnia na dzień przestałem pełnić tę funkcję. Coś trzeba było robić. Ikona przyszła do mnie sama, w sposób bardzo naturalny – powiedział.

Według Andrzeja Binkowskiego pomysł tworzenia takich dzieł sztuki „został zesłany

z góry”. – Pan Bóg wybiera sobie spośród ludzi lekarzy, kapłanów, a także tych, co piszą ikony. Kiedy zacząłem, miałem 52 lata. Wcześniej nie znałem głębi ikony. Kojarzyła mi się ona ze wschodnim obrazkiem. Jednak podczas jednego z wyjazdów na Kretę, która jest nazywana kolebką ikony, nabyłem pierwsze takie dzieło – dodał.

Artysta ma za sobą prawie czterdzieści wystaw w Polsce i poza jej granicami, a ikonopisanie jest dla niego rodzajem pewnej misji. – Napisałem około 120 ikon, z

czego prawie sto znalazło swoje miejsce w kościołach katolickich i grekokatolickich, świątyniach prawosławnych, kaplicach, domach prywatnych oraz w zbiorach na terenie całej Europy. I taka jest właśnie rola ikony. Ona nie ma być prezentowana tylko na wystawach. Ma być tam, gdzie ludzie się mogą przed nią modlić – stwierdził.

W trzecią niedzielę Adwentu podczas zwiedzania ekspozycji wierni mogli spotkać się również z samym artystą, a także wysłuchać koncertu pieśni duchowych. – Ile osób konsekrowanych wzrastało duchowo właśnie przed ikoną, modląc się, kontemplując. Wierzmy, że dzięki obecności tych ikon także duchowość naszej wspólnoty i wiernych, którzy będą tutaj je kontemplować, umocni się – zakończył rektor Wyższego Seminarium Duchownego Zgromadzenia Ducha Świętego w Bydgoszczy [o. dr Marek Walkusz](#)

15-LECIE SERCAŃSKICH SPOTKAN DLA LUDZI BIZNESU pielgrzymka w krakowskich Łagiewnikach

„Silni wiarą w biznesie” – pod takim hasłem odbyła się XI Pielgrzymka przedsiębiorców i pracodawców do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach.

W pielgrzymce zorganizowanej 7 grudnia przez sercańskie Duszpasterstwo „Talent” wzięło udział kilkadziesiąt osób zaangażowanych w

biznes, które przybyły m.in. z Krakowa, Warszawy, Wrocławia, Katowic, Bielska-Białej, Tychów, Oświęcimia i Kielc.

Najpierw uczestnicy pielgrzymki wzięli udział w łagiewnickiej bazylisce we Mszy św., której przewodniczył bp senior diecezji kieleckiej Kazimierz Ryczan. Podczas kazania zaapelował, by bronić rodziny i Ojczyzny w oparciu o dobrze uformowane sumienie. Na konkretnych przykładach wykazał jak zgubne skutki dla życia społecznego wynikają z wyborów i decyzji podejmowanych przez ludzi, którzy zatracili odniesienie do prawdy i dobra, co może prowadzić

do „demokracji bez sumienia”. Przypomniał rolę ojcostwa na przykładzie m.in. Zachariasza, ojca św. Jana Chrzciciela i ojca Karola Wojtyły. „Ojciec musi być nauczycielem wiary dla swych dzieci” – mówił. Eucharystię koncelebrowało kilkunastu kapłanów – w tym prowincjał księży sercanów ks. Artur Sanecki. Fachowym wprowadzeniem i komentarzem do liturgii zajął się ks. Stanisław Mieszczak.

Po Mszy św. przedsiębiorcy spotkali się w auli Jana Pawła II przy bazylice. Gośćmi specjalnymi tej części pielgrzymki byli: prowincjał ks. Artur Sanecki, prof. dr hab. Michał Wojciechowski i organizator Forum Ekonomicznego w Krynicy Zdroju prezes Zygmunt Berdychowski.

Ksiądz Prowincjał w swoim wystąpieniu nawiązał do 15-letniej historii duszpasterskich spotkań dla ludzi biznesu organizowanych przez sercanów. Podkreślił, że ta działalność ma swoje korzenie w duchowości i aktywności założyciela Zgromadzenia ks. Leona Dehona, który w II połowie XIX wieku wraz z przemysłowcem Leonem Harmelem starał się o przeciwdziałanie różnym formom złą w ówczesnym społeczeństwie.

Prof. Wojciechowski w wystąpieniu pt. „Naśladować Stwórcę. Gospodarowanie i przedsiębiorczość w Biblii”, przypomniał, że „Bóg stworzył ludziom sferę wolności twórczej, z której powinni korzystać”, także w sferze biznesowej, gospodarczej. Cytował teksty biblijne dotyczące zasad gospodarowania, własności, przedsiębiorczości w m.in. Księdze Rodzaju, Księdze Królewskiej czy Księdze Przysłów. Prof. Wojciechowski to pierwszy katolik świecki w Polsce, który otrzymał tytuł profesora teologii. Jest uznanym propagatorem idei wolnorynkowych, ekspertem Centrum im. Adama Smitha, obecnie pracownikiem Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego.

Z kolei Zygmunt Berdychowski opowiadał o swoim ubiegłorocznym wejściu na Mount Everest oraz o zdobywaniu

swych „prywatnych szczytów”, w czym w znacznym stopniu pomaga mu żona. Zaliczył do nich m.in. trzy duże projekty: Forum Ekonomiczne w Krynicy, Festiwal Biegowy i działalność Fundacji Sądeckiej „Sądeczanie”, która np. przeznaczyła już 4 mln zł na stypendia dla młodziży. Był m.in. działaczem rolniczej „Solidarności”, posłem na Sejm I i III kadencji. Jest założycielem Instytutu Studiów Wschodnich „Forum Ekonomiczne”.

Podczas spotkania była także okazja do przypomnienia 15-letniej działalności Duszpasterstwa Przedsiębiorców i Pracodawców „Talent”, prowadzonego przez Polską Prowincję Księży Sercanów. Koordynator Duszpasterstwa ks. Grzegorz Piątek starał się odpowiedzieć na pytanie, dlaczego to właśnie polscy sercanie – a nie inne zakony – zajęli się nową specjalistyczną formą duszpasterstwa, jaką jest duszpasterstwo ludzi biznesu. Jej genetyzy należy szukać w tradycji Zgromadzenia, a zwłaszcza we współpracy trzech „Lwów”: Założyciela Zgromadzenia ks. Leona Dehona, przedsiębiorcy Leona Harmela i papieża Leona XIII. Ta współpraca duchownych i świeckich stanęła również u podstaw współczesnego duszpasterstwa przedsiębiorców zapoczątkowanego w 1999 roku dzięki inicjatywie p. Marka Świeżego.

Podczas podsumowania działalności przypomniano, że tylko w minionym roku zorganizowano ponad sto różnego typu spotkań dla przedsiębiorców i pracodawców. Dzięki „Talentowi” mogli uczestniczyć m.in. w dniach skupienia, rekolekcjach, konferencjach naukowych, warsztatach i pielgrzymkach.

Istotną częścią spotkania w auli było wręczenie wyróżnień „Talent”, które w tym roku przyznano Ewie i Piotrowi Kossakowskim, Janowi Bierówce, Piotrowi Pietrusowi i Zbigniewowi Sobkiewiczowi. Doceniono zaangażowanie tych osób w rozwój Duszpasterstwa w Warszawie, Bielsku-Białej i Wrocławiu oraz ich zaangażowanie w tworzenie dobrych i trwałych dzieł.

Organizatorzy i uczestnicy pielgrzymki wyrażają wdzięczność zarówno gospodarzowi Sanktuarium ks. prałatowi Franciszkowi Ślusarczykowi za serdeczne przyjęcie, jak i gościom specjalnym, którzy włączyli się we wspólną modlitwę i podzielili się swoją wiedzą i doświadczeniem. Sprawny i profesjonalny przebieg spotkania w auli był możliwy dzięki p. Agnieszce Dziarmadze, która prowadziła spotkanie oraz ks. Przemysławowi Królowi, który przygotował prezentacje komputerowe i zadbał o stronę techniczną wydarzenia.

Do wiadomości podała ks. Grzegorz Piątek Za: www.sercanie.pl

ŚW. ANDRZEJ BOBOLA ODWIEDZAŁ żeńskie klasztory w Przemyślu

W czwartek, 4 grudnia br., wspólnota parafialna w Przemyślu – Błonie przeżywała uroczystość zakończenia peregrynacji relikwii św. Andrzeja Boboli po żeńskich zakonach istniejących w Przemyślu.

Uroczystości przewodniczył metropolita przemyski ks. abp. Józef Michalik, który odprawił Mszę świętą, a następnie spotkał się z wszystkimi siostrami na plebani. We Mszy świętej uczestniczyły siostry ze wszystkich domów, które przyjmowały relikwie.

Dokładnie rok wcześniej z parafii pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w swego rodzaju wędrówkę w swoich relikwiach wyruszył św. Andrzej Bobola. Relikwiarz, który znajduje się na przemyskim Błoni, będący kiedyś własnością św. Jana Pawła II, znalazł szczególne upodobanie we wszystkich wspólnotach zakonnych naszego miasta, które zapraszały go do swoich domów i przed nim do Patrona Polski kierowały modlitwy.

W ciągu peregrynacyjnego roku, św. Andrzej Bobola nawiedził 22 domy zakonne w tym dwie wspólnoty sióstr wyznania greko-katolickiego oraz Wyższe Seminarium Duchowne. Za: www.przemyska.pl

ŚW. TERESA Z AVILA przewodniczką na czas Adwentu

W czasie tegorocznych nabożeństw roratnich odbywających się w parafii Św. Józefa w Siedlcach od poniedziałku do soboty o 6:30 – wierni podążają śladami życia i świętości Teresy z Avila.

Nabożeństwo tradycyjnie rozpoczynają się w ciemnościach symbolizujących życie człowieka w cieniu grzechu, z którego wyzwala na nadchodzący Zbawca – Jego światło zaczyna stopniowo oświecać zebranych w czasie liturgii słowa.

W każdej homilii rozważane są słowa św. Teresy – 12 grudnia wierni poznawali jej naukę o duszy ludzkiej, która w ukrytej

komnacie spotyka się ze swoim Zbawicielem.

Na koniec spośród intencji wypisanych przez dzieci na serduszkach losowana jest jedno serce, a jego właściciel zabiera do domu figurkę Maryi aby towarzyszyła przez jeden dzień rodzinnej modlitwie.

Za: www.podlasie24.pl

SANKTUARIUM W CZERNEJ SPOKREWNIONE DUCHOWO z Santa Maria Maggiore

Wspólnota zakonna karmelitów bosych z Czernej k. Krakowa, z sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej, której obraz jest wierną kopią ikony „Salus Populi Romani” z Papieskiej Bazyliki „Santa Maria Maggiore” w Rzymie, zwróciła się we wrześniu br. do archidiecezjalnego teologa, ks. kard. Santos Abril, z prośbą o nawiązanie duchowego pokrewieństwa.

Prośbę zakonników poparł ks. kard. Stanisław Dziwisz, arcybiskup metropolita krakowski oraz przełożony prowincjalny – o. Tadeusz

Florek. W tych dniach nadszedł z Rzymu stosowny dokument z 31 października br., stwierdzający nawiązanie tegoż pokrewieństwa, które daje wiernym przybywającym do sanktuarium czerneńskiego możliwość zyskania odpustu zupełnego, przyznanego przez Penitencjarię Apostolską w wiele dni każdego roku: w święto tytularne Bazyliki Matki Bożej Większej (5 sierpnia) i w święto patronalne czerneńskiego kościoła sanktuarijnego (20 lipca), we wszystkie uroczystości liturgiczne Najświętszej Maryi Panny, raz w roku – w dowolny dzień wybrany przez wiernego oraz ilekroć przybędą do Czernej kierujące się pobożnością grupy pielgrzymkowe.

Inspiratorem przedłożenia prośby o duchowe pokrewieństwo obu sanktuariów był o. Melchior Wróbel OCD, zasłużony propagator kultu Matki Bożej Szkaplerznej, a skutecznieniem całej praktyki zajęli się o. Szczepan Praśkiewicz, wicypostulator Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych. Kustosz sanktuarium, o. Leszek Stańczewski OCD, wyraża za to obu współbraciom swoją wdzięczność i zauważa, że jest to historyczny moment dla sanktuarium, które otrzymało władzę odpuszczania kar doczesnych, mobilizując tym samym wiernych do częstszego przybywania do Czernej i korzystania z sakramentów i łask duchowych w szkaplerznym sanktuarium.

O. Szczepan T. Praśkiewicz OCD

Refleksja tygodnia

ODNOWIĆ DYNAMIZM ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Kazanie Abpa Stanisława Gądeckiego podczas inauguracji Roku Życia Konsekrowanego (Katedra Poznańska – 29.11.2014)

Życie konsekrowane jest niezwykle ważną częścią składową Kościoła, stąd też Kościół raduje się, że – zgodnie z zapowiedzią papieża Franciszka – rok 2015 został poświęcony tej właśnie części. Zbiega się to z 50. rocznicą opublikowania soborowego dekretu o przystosowanej odnowie życia zakonnego, *Perfectae caritatis*.

1. ŻYCIE KONSEKROWANE PO SOBORZE

Pochylenie się nad życiem konsekrowanym jest tym potrzebniejsze, im bardziej zdajemy sobie sprawę z kryzysu, który nastąpił w życiu zakonnym po ostatnim Soborze. Winnym tego kryzysu nie był oczywiście Sobór, ani tym bardziej dekret *Perfectae caritatis*, ile raczej sami zakonnicy, którzy zaczęli ulegać światowym modom, zapominając o własnych korzeniach. Niektóre zgromadzenia bardziej zaufały ówczesnym teoriom psychologicznym, socjologicznym i politycznym niż Ewangelii i nauczaniu Kościoła. Uwierzyły bardziej we Freuda i Marksa niż w Ewangelię, a jednocześnie do władzy w zgromadzeniach doszli ludzie o mentalności „roku 1968”,

zauroczeni rebeliami młodzieżowymi. Sami zaś zakonnicy – a dzisiaj ciągle jeszcze niektóre zgromadzenia żeńskie w USA – nie byli jednomyślni, jak reagować na nowe zjawiska.

Ten kryzys trwał długo. Jeszcze za czasów pontyfikatu Jana Pawła II dochodziło do napięć między niektórymi zgromadzeniami a Stolicą Apostolską (np. w sprawie teologii wyzwolenia czy moralności seksualnej) i dopiero Synod Biskupów o życiu konsekrowanym i posynodalna adhortacja apostolska *Vita consecrata* św. Jana Pawła II (1996) przyniosły pewien impuls do zmian na lepsze. Mniej zideologizowane pokolenia zakonne, bliższe autentycznej wierze Kościoła, ocknęły się dopiero za czasów Benedykta XVI (por. D. Kowalczyk, *Jezuicki pazur*, W drodze 12/2014/48). Na szczęście, w doświadczonej przez marksizm Polsce tego rodzaju kuszenie nie dotknęło życia zakonnego.

2. ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO

W tym kontekście zostaje ogłoszony Rok Życia Konsekrowanego. Na świecie żyje dziś ok. 950 tys. osób konsekrowanych – siostr zakonnych, braci i ojców, osób należących do Instytutów Świeckich i do Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego. Jest ich ponad dwa razy więcej niż kapłanów (410 tys.).

Podobnie jak Dzień Życia Konsekrowanego ma on stworzyć okazję do głębszej refleksji całego Kościoła nad darem życia poświęconego Bogu. Odpowiada on – po pierwsze – osobistej potrzebie uroczystego uwielbienia Pana i dziękczynienia za wielki dar życia konsekrowanego, które ubogaca i raduje wspólnotę chrześcijańską przez wielorakie charyzmaty oraz budujące owoce tak wielu istnień, całkowicie oddanych sprawie Królestwa Bożego. Po drugie – ma przyczynić się do lepszego poznania i większego szacunku dla życia konsekrowanego ze strony ludu Bożego. Trzeci powód odnosi się bezpośrednio do osób konsekrowanych, aby jeszcze żywiej uświadomiły sobie ich niezastąpioną misję w Kościele i świecie. Przede wszystkim jednak ten Rok ma odnowić dynamizm życia konsekrowanego.

a. Właśnie dzisiaj kończy się w Rzymie sesja plenarna Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego zatytułowana: „Nowe wino w nowych bukłakach”.

Spotykając się z jej uczestnikami, Ojciec Święty podkreślił potrzebę rozeznawania jakości „nowego wina”, czyli owoców soborowej odnowy, jak też weryfikowania „starych bukłaków”, to znaczy dotychczasowych form instytucjonalnych życia zakonnego. Niektóre z nich trzeba zmienić. Papież wyliczył też szereg bolączek przeżywanymi dziś w życiu konsekrowanym. Wspomniał opory niektórych środowisk do odnowy, zmniejszenie liczby powołań i częste odejścia, braki w formacji, przerost zadań instytucjonalnych i posługi duszpasterskiej nad życiem duchowym, trudności z integracją, jak też z równowagą w sprawowaniu władzy i używaniu dóbr materialnych.

Wyraził swoje zaniepokojenie sprawą braku ubóstwa w życiu konsekrowanym. Odwołał się przy tym do doświadczenia jezuitów, które – w osobie św. Ignacego – uważa ubóstwo za matkę i mur życia konsekrowanego. Ubóstwo jest matką, bo daje życie a jako mur chroni przed światowością.

b. Z racji rozpoczynającego się Roku Ojciec Święty skierował również list apostolski do wszystkich osób konsekrowanych. Skierował go nie tylko jako papież, ale także jako współbrat – zakonnik. „Powinniście nie tylko wspominać i opowiadać swoją chwalebny przeszłość – mówi w nim papież – ale także budować nową wielką historię! Wpatrujcie się w przyszłość, ku której kieruje was Duch, aby znów dokonać z wami wielkich dzieł” (Vita consecrata, 110).

W pierwszej części swojego listu Ojciec Święty omawia cele Roku Życia Konsekrowanego, w drugiej – oczekiwania, a w trzeciej – perspektywy.

Przedstawiając cele rozpoczynającego się roku, zachęca najpierw do spojrzenia z wdzięcznością w przeszłość. Do odkrycia na nowo drogi minionych pokoleń, aby zainspirować przyszłość, a jednocześnie dostrzec wezwanie do nawrócenia się i uwielbienia Boga za otrzymane dary.

Drugim celem jest przeżywanie z pasją teraźniejszości. Tutaj zachęca Ojciec Święty do konfrontowania życia zakonnego z Ewangelią, do ożywienia jedynej miłości Jezusa, w której jest możliwe umiłowanie osób powierzonych trosce zakonników i zakonnice, lecz także do zastanowienia się nad ewentualnymi zmianami, jakich wymagają nowe czasy. Podkreśla konieczność budowania ciągle na nowo życia wspólnego, aby osoby konsekrowane stały się prawdziwymi „mistrzami komunii”.

Trzecim celem jest objęcie z nadzieją przyszłości. Papież wzywa, by nie ulegać pokusie liczby i wydajności, przepowiedniom „proroków nieszczęścia”, lecz by osoby konsekrowane były „przebudzone i czujne”, ufające Panu. Szczególne słowa Ojciec Święty kieruje do młodych zakonników i zakonnice, zachęcając ich do dialogu z pokoleniem wcześniejszym, ubogacając się jego mądrością a jednocześnie proponując świeżość własnego entuzjazmu.

Mówiąc o oczekiwaniach związanych z Rokiem Życia Konsekrowanego papież Franciszek wskazuje na konieczność przebudzenia, rozwijania życia wspólnotowego, zastanowienie się nad wyzwaniami naszych czasów oraz wyruszenia na peryferie egzystencjalne współczesnej ludzkości. Na tych „peryferiach” oczekują ich bowiem „ludzie, którzy stracili wszelką nadzieję. Rodziny przeżywające trudności, porzucone dzieci, ludzie młodzi, przed którymi zamknięto wszelką przyszłość, opuszczeni, chorzy i osoby starsze, bogaci, a także ludzie nasytzeni wszelkimi dobrami, lecz z pustką w sercu, mężczyźni i kobiety poszukujący sensu życia, osoby spragnione tego co boskie. Zachęca do przyjmowania uchodźców, bliskości względem ubogich, kreatywności w katechezie, w głoszeniu Ewangelii, we wprowadzaniu w życie modlitwy.

Papież zwraca się także do osób konsekrowanych i członków bractw oraz wspólnot należących do Kościołów innych niż katolickiej tradycji. Zachęca do spotkań i wymiany doświadczeń. Do wzrostu wzajemnego poznania, szacunku i współpracy, tak by ekumenizm życia konsekrowanego był pomocą na drodze ku jedności między wszystkimi Kościołami.

Papież wskazuje na prorocki wymiar życia konsekrowanego. Dzięki wewnętrznej wolności możliwe jest wskazanie zła grzechu i niesprawiedliwości, co powinno pobudzać do tworzenia miejsc, gdzie żyje się ewangeliczną logiką daru, braterstwa, przyjęcia różnorodności i wzajemnej miłości.

Zachęca też do rozwijania ideału braterstwa i życia wspólnotowego, aby umożliwić każdemu wyrażenie siebie, bycie akceptowanym ze swoimi szczególnymi darami, stanie się w pełni współodpowiedzialnym. Spodziewa się także wzrostu komunii między członkami różnych instytutów. Przestrzega przed izolowaniem się i liczeniem jedynie na własne siły, zachęcając jednocześnie do współdziałania różnych powołań w Kościele. Życie konsekrowane – wyrażając najgłębszy charakter powołania chrześcijańskiego – jest elementem decydującym o misji całego Kościoła.

c. W tymże Roku prefekt i sekretarz Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego kard.

Joao Braz de Aviz zapowiada przygotowanie czterech nowych dokumentów:

Pierwszy z nich dotyczyć będzie powołania i misji braci należących do instytutów świeckich. Ich członkowie żyją pojedynczo lub we wspólnotach. Niekiedy podejmują konkretne dzieła apostołskie, ale najczęściej starają się wnosić tam, gdzie żyją i pracują, przesłanie Ewangelii dzięki samej swojej obecności w różnych środowiskach. Składają śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa, lecz pozostają w swoich środowiskach, gdzie żyją i pracują tak jak inni świeccy katolicy. Nie noszą żadnych oznak swojej konsekracji i – najczęściej – nie ujawniają faktu swej przynależności do instytutu świeckiego, by tym skuteczniej oddziaływać apostołsko.

Drugi – to rewizja instrukcji o życiu kontemplacyjnym i klauzurze mniszek, Verbi sponsa. Ma on zwrócić szczególną uwagę na autonomię klasztorów i klauzurę, uwzględniając ewolucję życia kontemplacyjnego w minionych latach.

Trzeci dokument – opracowywany przez Kongregację we współpracy z Kongregacją ds. Biskupów – dotyczy rewizji dokumentu Mutuae relationes, o wzajemnych stosunkach między biskupami a zakonnikami.

Czwarty – będzie dotyczył zarządzania przez zakonników i zakonnicę dobrami.

3. ŻYCIE KONSEKROWANE W POLSCE

Gdy idzie o naszą Ojczyznę to żyje w niej i pracuje ok. 35 tys. osób konsekrowanych: ojców, braci i sióstr zakonnych, a także osób należących do instytutów świeckich.

a. Wydaje się, że w naszym kraju życie konsekrowane uniknęło wielu pułapek psychologicznych, socjologicznych. Czy jednak uniknęło pułapek politycznych? Czy traktowanie moralności seksualnej nie pozostawia nic do naprawy?

Jakieś ogólne wyobrażenie o polskim życiu zakonnym daje wywiad z Ojcem Leonem Knabitem opublikowany w ostatnim numerze „W drodze”. Na pytanie dziennikarki czy ogłoszenie Roku Życia Konsekrowanego nie kryje w sobie jakiś podtekstów? – ojciec Knabit odpowiada: Najgorsze jest to, że przeciętny człowiek niewiele wie o życiu konsekrowanym i patrzy na zakonników jak na darmozjadów i pasibrzuchów.

Na pytanie, po co istnieją zakonnicy i zakonnice, ojciec Knabit – po 50 latach życia zakonnego – stwierdza, bez wiary nie da się powiedzieć, po co istnieją. Dopiero wiara zmienia całkowicie perspektywę. W perspektywie wiary zakonnica i zakonnik stają się znakiem, że Bóg istnieje. Że istnieje Bóg, w którego wierzą i któremu oddają cześć. Zakonnicy i zakonnice są po to, by mówić innym, że Bóg jest w życiu najważniejszy. Na pytanie: jakie są korzyści z życia zakonnego? Ojciec odpowiada. Nie ma żadnych. To wyłącznie świadectwo o tym, że Bóg jest. Że sens bycia jest tylko w Bogu. Po to głównie jesteśmy. Mniej jest ważne, co robimy. Ważniejsze jest to, że jesteśmy.

A gdyby ojciec Leon urodził się jeszcze raz? – odpowiedź brzmi: Moja droga jest dla mnie jasna. Poza grzechami nie widzę potrzeby, by cokolwiek zmieniać („W drodze” 12/2014/67).

b. Gdy idzie o Archidiecezję Poznańską, ks. biskup Zdzisław, opiekun życia konsekrowanego, wraz z miejscowymi przełożonymi zakonnikami przygotował obfity program tego Roku.

Dzień dziękczynienia

IX Sympozjum Życia Konsekrowanego (1 lutego 2015)

Światowy Dzień Życia Konsekrowanego (2 lutego 2015)

Dzień ekspiacji za zmarnowane powołania – Wielki Post

Całodzienna adoracja w katedrze

Ekspiacyjna Droga Krzyżowa

Dzień Modlitw o Powołania (IV Niedziela Wielkanocna)

Jubileusz Sióstr Zakonnych (katedra)

Pielgrzymka Międzszakonna (Święta Góra)

Prezentacja zgromadzeń zakonnych w mediach

Dzień otwarty klasztorów

Spotkania ze studentami

Centralne spotkanie młodzieży

Informacja dla szkół

Czy to wystarczy, aby odnowić dynamizm życia konsekrowanego w diecezji? Z pewnością nie. Ale może to przynajmniej zwrócić uwagę na ten niezwykle cenny fragment życia Kościoła, którym w Poznańskiej Archidiecezji jest życie konsekrowane. Niektóre z zakonów i zgromadzeń od setek już lat – modlitwą, pracą i świadectwem – ubogacają życie Kościoła i społeczeństwo w naszej archidiecezji. Tak bardzo wrosły one w naszą codzienność, iż obecnie prawie ich nie zauważamy.

ZAKOŃCZENIE

Na koniec prośmy więc Matkę naszego Zbawiciela: Maryjo, wizerunku Kościoła – Oblubienicy bez zmarszczki i skazy, która naśladowając Ciebie zachowuje dziewiczo nienaruszoną wiarę, mocną nadzieję i szczerą miłość – wspomagaj osoby konsekrowane w ich dążeniu do wieczystej i jedynej szczęśliwości.

Zawieramy je Tobie, aby umiały wychodzić naprzeciw ludziom w potrzebie i nieść im pomoc, a nade wszystko nieść im samego Jezusa. Naucz je głosić wielkie dzieła, jakich Bóg dokonuje w świecie, aby wszystkie ludy wielbiły Twoje imię. Wspomagaj je w pracy dla dobra ubogich, głodnych, pozbawionych nadziei, ostatnich i tych wszystkich, którzy szczerym sercem szukają Twojego Syna.

Abp Stanisław Gądecki
Za: www.archpozn.pl

Wiadomości zagraniczne

PAPIEŻ W RZYMSKIEJ PARAFII OBLATÓW ŚW. JÓZEFA

Franciszek znów odwiedził zwyczajnych parafian. Spotkanie miało miejsce w Aurelio w zachodniej części Wiecznego Miasta. W programie wizyty znalazły się m.in. spotkania z dziećmi uczęszczającymi na katechezę, ich rodzicami, z chorymi i grupą Romów zamieszkujących na tym terenie. Głównym punktem wizyty jest Msza w kościele parafialnym przy Via Boccea.

Tamtejsza parafia utworzona na początku lat 60. ub. wieku na ówczesnych peryferiach Rzymu jest prowadzona przez oblatów św. Józefa. Jednym z rysów charakterystycznych działalności duszpasterskiej są dzieła społeczne i charytatywne realizowane we współpracy ze Wspólnotą św. Idziego: Cieszymy się wszyscy z tej wizyty, ale nie jest to jakaś powierzchowna euforia –

powiedział Radiu Watykańskiemu proboszcz ks. Giuseppe Sebastiano Lai.

– Chodzi przecież o obecność Papieża we wspólnocie wiary, której okazuje on swą troskę, którą umacnia, by żyła dogłębnie wiarą i przynależnością do Kościoła. Takie jest zadanie Ojca Świętego, który jest nie

tylko Papieżem wszystkich, ale i biskupem Rzymu. Rzeczywistość, jaką mamy, powstała wokół istniejących tutaj ośrodków łączności Telecomu. Ludzie się tu przenosili, bo mieli na miejscu pracę. Potem powstały domy mieszkalne i cała dzielnica. Działało to nie najgorzej do czasu kryzysu, jaki dotknął też Włochy.

Wielu znalazło się w trudnościach z zakupionymi mieszkaniami i niespłaconymi kredytami, za to bez pracy albo z zarobkami, które nie pozwalają tego uregulować. Ale liczymy, że to spotkanie przyniesie ludziom wewnętrzny pokój i nadzieję, kiedy doświadczą, że ktoś o nich myśli i ich kocha. I tym kimś jest właśnie Papież Franciszek.

Za: www.deon.pl

SYNOD BISKUPÓW O RODZINIE Opublikowano „Lineamenta”

Sekretariat Generalny Synodu Biskupów ogłosił 9 grudnia „Lineamenta” XIV zwyczajnego zgromadzenia ogólnego Synodu Biskupów, który zbierze się w Rzymie w dniach 4-25 października 2015. Jest to, zgodnie z decyzją Franciszka, Relacja Synodu, wypracowana przez III zgromadzenie nadzwyczajne Synodu, które obradowało w

Rzymie od 5 do 19 października br. Postanowiono, że będzie jej towarzyszyła seria pytań, które mają ułatwić kontynuowanie procesu synodalnego oraz przygotowanie Instrumentum Laboris przyszłego Synodu. Jest ich 46 i jedno wstępne. Wyniki tych konsultacji winny wpłynąć do Sekretariatu Generalnego Synodu Biskupów do 15 kwietnia 2015 r. Pytania do Lineamenta zostały już opublikowane na www.archidiecezja.warszawa.pl Można je też znaleźć na naszym portalu internetowym zyciezakonne.pl

W KIJOWIE UCZCZONO 100-lecie urodzin S. Jadwigi Skudro

W sobotę, 29 listopada 2014 r. w Parafii pw. św. Aleksandra w Kijowie zgromadzili się członkowie Domowego Kościoła Ruchu Światło-Życie z całej Ukrainy, na okoliczność 100. rocznicy urodzin s. Jadwigi Skudro, bliskiej współpracownicy ks. Franciszka Blachnickiego. Siostra Jadwiga urodziła się w Kijowie, 17 grudnia 1914 r. i została ochrzczona w kościele św. Aleksandra. W 1936 r. wstąpiła do Zgromadzenia Najświętszego Serca Jezusa „Sacre Coeur” w Belgii. Po ślubach wieczystych, złożonych w 1947 roku, wróciła do Polski. W latach siedemdziesiątych XX wieku, podjęła współ-

pracę z ks. Franciszkiem Blachnickim, wspomagając go w tworzeniu Domowego Kościoła Ruchu Światło-Życie.

W programie dnia wspólnoty, oprócz przedstawienia życiowej drogi s. Jadwigi, znalazły się jeszcze świadectwa i ewangeli-

zacja na ulicach Kijowa oraz Eucharystia, sprawowana przez 20 księży, pod przewodnictwem bpa Piotra Małczuka, ordynariusza kijowskiego i bpa Radosława Zmirowicza, sufragana diecezji kamieniecko-podolskiej.

W rocznicowym dniu wspólnoty uczestniczyło prawie 400 osób z Ukrainy oraz delegacja Domowego Kościoła z Polski. Archidiecezję Przemyską reprezentowało 8 osób na czele z ks. prał. Stanisławem Czenczkiem, wiceoficjałem Sądu Biskupiego Kurii Metropolitalnej w Przemyślu. ks. Tadeusz Biały

Za: www.przemyska.pl

JEZUICI ZWOŁUJĄ KONGREGACJĘ GENERALNĄ

General Towarzystwa Jezusowego, Ojciec Adolfo Nicolás, ogłosił dzień 3 października 2016 roku (wspomnienie św. Franciszka Borghiasza) pierwszym dniem 36. Kongregacji Generalnej Jezuitów.

Kongregacja Generalna to wydarzenie o doniosłym znaczeniu w 474-letniej historii Towarzystwa Jezusowego. Przez wszystkie lata funkcjonowania zakonu miała ona miejsce jedynie 35 razy, lecz zmieni się to już za dwa lata na podstawie decyzji przełożonego generalnego Jezuitów o. Adolfo Nicolása SJ, który ogłosił chęć ustąpienia z funkcji po 6 latach jej sprawowania.

Wybór nowego przełożonego to jeden z dwóch powodów powołania Kongregacji. Drugim, zgodnie z Konstytucjami, może być omówienie spraw „o skutkach dalekosiężnych i wielkiej wagi” [680]. O. John Padberg SJ, historyk i wieloletni dyrektor Institute of Jesuit Sources (Instytutu Dokumentów Jezuickich) określa Kongregację jako pracę na rzecz „utrwalenia, ochrony oraz wzrostu życia Towarzystwa, wspólnotowego i indywidualnego życia religijnego jego członków, a także umocnienia zewnętrznych apostołów”.

Dlaczego wyznaczony został tak odległy termin? Powołanie Kongregacji skutkuje licznymi działaniami organizacyjnymi. Jak mówi o. James Grummer SJ – jeden z dwunastu pracujących u boku o. Nicolása Doradców Generalnych: „Do 2016 roku trzeba zrobić mnóstwo rzeczy, począwszy od organizacji Kongregacji Prowincjonalnych, poprzez wybór elektorów, skończywszy na znalezieniu w Rzymie ponad dwustu miejsc na ich zakwaterowanie oraz wspólną pracę”.

Jak zgodnie powtarzają uczestnicy poprzednich Kongregacji Generalnych, są one zawsze wspianiałym i jednoczącym współbraci doświadczeniem. Z historycznego punktu widzenia Kongregacje często przynosiły Jezuitom przełomy i istotne zmiany. 6. zgromadzenie dało jezuitom obowiązek modlitwy przez co najmniej godzinę dziennie oraz zobligowało ich do corocznego uczestnictwa w 8-dniowych rekolekcjach. W trakcie 34. Kongregacji podkreślono

znaczenie jezuickiej misji „posługi wiary i promocji sprawiedliwości”.

Historia Kongregacji pełna jest także rozmaitych ciekawostek. Pierwsze zgromadzenie odbyło się w 1558 roku, w dwa lata po śmierci ojca założyciela Towarzystwa Jezusowego, św. Ignacego Loyoli. Opóźnienie wynikało jednak nie ze względów organizacyjnych, ale z powodu wojny pomiędzy królem hiszpańskim Filipem II oraz papieżem Pawłem IV. Wśród ciekawostek dotyczących samej logistyki należy wspomnieć zasadę równości przy rozmieszczeniu miejsc uczestników. Wątpliwości co do umiejscowienia elektorów nigdy nie ma, gdyż zasiadają według porządku alfabetycznego.

Tekst opracowano na podstawie artykułów z witryny Jesuit.org.

Za: www.jezuici.pl

U SALEZJANÓW ODBĘDĄ SIĘ KAPITUŁY INSPEKTORIALNE NA CAŁYM ŚWIECIE

Ks. Francesco Cereda, wikariusz Przełożonego Generalnego, skierował w ubiegły tydzień list zwołujący Kapituły inspektorialne we wszystkich inspektoriat, wizytatoriach i okręgach Zgromadzenia Salezjańskiego. „Zgodnie z przyjętym rytmem trzyletnim, jakiego domagają się Konstytucje w artykule 172, inspektorie i wizytatorie są proszone o zwołanie Kapituł inspektorialnych w roku 2015/2016. Konstytucje w artykułach 170-174 i i Regulaminach ogólnych 161-169 dostarczają niezbędnych wskazówek, pomagających w sposób owocny przeżyć to

doświadczenie komunii, rozeznania i zgodności w działaniu w ramach Wspólnoty inspektorialnej” – czytamy w liście.

Kapituły inspektorialne mają do wykonania dwa zadania. Pierwsze zwyczajne, a drugie specyficzne: „Wprowadzenie w życie uchwał KG27” i „Reorganizacja placówek salezjańskich inspektorii”. Takie tytuły noszą także dwa dokumenty, które należy przesłać Przełożonemu Generalnemu i Radzie generalnej do zatwierdzenia.

Jeśli wprowadzenie w życie uchwał KG 27 jest typową praktyką, przewidzianą przez Konstytucje, reorganizacja placówek to wyraźnie wymóg chwili obecnej. Chodzi tu o wskazanie kryteriów i ukierunkowań dotyczących wspólnot i dzieł: ich wzmocnienia i nadania nowego znaczenia; perspektyw rozwoju i otwarcia nowych dzieł. Kapituły inspektorialne rozpoczną się od września 2015 roku, a wspomniane dwa dokumenty muszą być przesłane, w formie cyfrowej, do Domu Generalnego do 15 maja 2016 roku. Za: www.infoans.org

ŚPIEWAJĄCA ZAKONNICA U PAPIEŻA

Siostra Cristina Scuccia, zwyciężczyni „The Voice of Italy”, sprezentowała Franciszkowi swą debiutancką płytę. Świątecznie opakowane CD wręczyła Papieżowi na zakończenie audiencji ogólnej. Wcześniej chwilę rozmawiali. 25-letnia włoska urszulanka cały czas podkreśla, że życia zakonnego nie zamierza zamieniać na karierę w show biznesie.

Kontrakt z wytwórnią płytową Universal Records był główną nagrodą w wygranym przez nią konkursie. Pierwszy profesjonalny album śpiewającej zakonnicy promuje utwór Madonny „Like A Virgin”.

Siostra Cristina jest też jedną z twarzy kampanii promującej duchowe przygotowania do Świątowych Dni Młodzieży w Krakowie.

Za: Radio watykańskie

RELACJA SIÓSTR ZAKONNYCH Z WYBUCHU WULKANU

Na jednej z wysp archipelagu Wysp Zielonego Przylądka obudził się wulkan. Przebudził się po 20 latach. Wulkan wybuchł na wyspie o nazwie Fogo w niedzielę 30 listopada 2014r., rano czasu lokalnego – relacjonuje s. Jolanta Burdak.

Szczęść Boże! Mam na imię s. Jolanta Burdak należę do Zgromadzenia sióstr klawerianek, długie lata pracowałam w Krośnie. Miałam okazję być w wielu parafiach woj. podkarpackiego i nie tylko, dzieliłam się wtedy sytuacją ludzi w Afryce. Od prawie dwóch miesięcy mam radość bezpośrednio pracować w Afryce. Jestem wstrząśnięta tym co się stało i co, jak mówią mieszkańcy wyspy będzie trwało

jeszcze kilka dobrych miesięcy. Nie potrafię przejść obojętnie i po prostu milczeć. Przesyłam kilka informacji i proszę przekazać w miarę swoich możliwości ją dalej.

Na jednej z wysp archipelagu Wysp Zielonego Przylądka obudził się wulkan. Przebudził się po 20 latach Wulkan wybuchł na wyspie o nazwie Fogo w niedzielę 30 listopada 2014 r., rano czasu lokalnego. Z krateru wulkanu wydobywały się smugi pyłu. Były widoczne nawet ze stolicy Republiki Zielonego Przylądka – miasta Praia. Znajduje się ono na sąsiedniej wyspie.

Premier Republiki Zielonego Przylądka zaapelował, aby rodziny, które znajdują się najbliżej groźnego wulkanu, opuściły swoje domy. Najbardziej zagrożona była licząca ponad tysiąc mieszkańców wioska Cha das Caldeiras, która właśnie wczoraj tj. 8 grudnia została całkowicie zniszczona przez lawę wulkanu przed którą nie było ucieczki. Został zniszczony kościół katolicki, szkoły, tysiące osób nie ma gdzie mieszkać, tracąc cały dorobek swojego życia. Wiele osób nie chce opuścić swojego miejsca zamieszkania. Nie działa lokalna sieć elektryczna i telefoniczna, gdyż erupcja zniszczyła słupy i kable. Zamknięto lokalne lotnisko. Erupcja wygląda na boczną erupcję szczelinową na zachodniej stronie stożka Pico. Czerwony alarm dla awiacji. Erupcja obejmuje aktywność strombolijską, fontanny lawy i wylewy lawy. Lawa odcięła jedyną drogę łączącą obie strony małej wyspy Fogo. W wielu miejscach lawa przypomina ogromne strumienie rzeki, która płynie z niewiarygodną siłą i prędkością, zabierając i niszcząc wszystko co stoi na drodze.

Ludność miejscowa jest bardzo solidarna, caritas natychmiast rozpoczęła zbiórkę żywności i innych przedmiotów potrzebnych do życia i normalnego funkcjonowania. Na wszystkich wyspach odbyła się dwudniowa zbiórka pieniędzy na tacę, każda rodzina powinna była przekazać co najmniej 1 euro, ale co to jest wobec tak ogromnych strat i zniszczeń!

Dziękujemy za każdy rodzaj pomocy, szczególnie zaś za modlitwę, która w swojej mocy potężniejsza jest niż wulkan. Z wyrazami wdzięczności s. Regina Borges Fernandes i s. Jolanta Burdak

Za: www.pijarzy.pl

MARIANIE ŚWIĘTOWALI UROCZYŚCIÓŚ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA TAKŻE W KAMERUNIE

Każdego roku nasza Mariańska Wspólnota w Kamerunie, w duchowej jedności z całym Kościołem, a zwłaszcza z naszym Zgromadzeniem uroczysto świętuje Niepokalane Poczęcie Matki Bożej, oddając w ten sposób szczególną cześć naszej Patronce.

W tym roku świętowanie Niepokalnego Poczęcia rozpoczęliśmy 7 grudnia o godz. 8.00 uroczystą Eucharystią w naszej nowej parafii pw. Świętego Jana Pawła II w Minkama. Choć formularz Mszy był z drugiej niedzieli adwentu, to jednak chcieliśmy przez tę celebrację dzielić radość z Niepokalnego Poczęcia, z naszymi nowymi parafianami, którzy w tygodniu nie mogliby tak licznie przybyć do kościoła. Podczas Mszy Świętej jeden z naszych kleryków Emmanuel Habumuremyi MIC, który jest na trzecim roku teologii, został wprowadzony w posługę akolity. Drugi natomiast, Józef Mukasa Musoni MIC, który studiuje na pierwszym roku teologii, otrzymał białą sutannę z pasem, gdyż taki strój nosimy w Afryce. Mszy Świętej przewodniczył, homilię wygłosił, oraz w posługę akolityaty wprowadził i w strój zakonny przyoblekł ks.

Krzysztof Pazio MIC, przełożony wikariatu kameruńskiego.

W homilii kaznodzieja wyjaśnił m.in. sens posługi akolity oraz znaczenie stroju zakonnego, krótko nawiązując do historii naszego Zgromadzenia w kontekście zmiany przez Marianów białego habitu na czarną sutannę.

We Mszy Świętej uczestniczyli wszyscy klerycy z naszego Mariańskiego Domu Formacji w Ngoya wraz z ich prefektem ks. Pawłem Rawski MIC i bratem Łukaszem Wierzchowskim MIC. Przed błogosławieństwem końcowym, ks. wikary Cyrille Bou-noungou MIC zaprosił kleryków: neoakolity

Emmanuela, i Józefa w nowej sutannie do dziękczynnego tańca przed ołtarzem. Do naszych tańczących braci szybko dołączyli parafianie m. in. pani merowa.

Po Mszy wszyscy udaliśmy się do tymczasowej plebani na poczęstunek a następnie pojechaliśmy na obiad do Ngoya. Tam wieczorem dołączyli do nas bracia z Atoku: ks. Franciszek Filipiec MIC, ks. Grzegorz Myłek MIC i ks. Grzegorz Leszczyk MIC.

Nasze Święto Patronalne rozpoczęliśmy oficjalnie 7 grudnia wieczorem pierwszymi nieszpornymi, podczas których wysłuchaliśmy listu Ojca Generała Andrzeja Pakuły MIC. Nazajutrz, 8 grudnia świętowaliśmy razem cały dzień: w kaplicy, refektarzu i sali rekreacyjnej, na przemian. Bracia z Atoku wrócili do siebie dopiero 9 grudnia po obiedzie. Tak nam było dobrze razem. W sumie było nas 17 marianów: 6 księży, 1 brat zakonny i 10 seminarzystów. To robi wrażenie, zważywszy, że 15 lat temu było w Kamerunie tylko 2 marianów. Ufamy, że w przyszłym roku będziemy świętować w jeszcze większej wspólnotcie. Ks. Paweł Rawski MIC Za: www.marianie.pl

Zapowiedzi wydarzeń

NA BOBOLANUM KONFERENCJE o rozeznawaniu duchowym

Collegium Bobolanum Papieskiego Wydziału Teologicznego zaprasza na pierwszą z cyklu tegorocznych Konferencji Bobolanum, które poświęcone będą różnym aspektom sztuki rozeznawania duchowego.

Cykl został zatytułowany: Anioły i demony. Sztuka rozeznawania duchów. W kolejnych miesiącach zaplanowano następujące wykłady:

Tadeusz Kotlewski SJ, Pokusa czy natchnienie? Ignacjańska droga współpracy z Bogiem – 8 stycznia 2015 (godz. 19:00-20:30)

Artur Filipowicz SJ, Między dobrem a złem – sztuka rozropnej oceny postępowania człowieka – 12 marca 2015 (godz. 19:00-20:30)

Krzysztof Zanussi, Dobro i zło w filmie – 16 kwietnia 2015 (godz. 19:00-20:30)

Wacław Oszajca SJ, Anioł i diabeł między wierszami – 14 maja 2015 (godz. 19:00-20:30)

Za: www.jezuici.pl

BOŻONARODZENIOWY KONCERT U CYSTERSÓW W WĄCHOCKU

Wspaniały koncert z kolędami odbędzie się w Opactwie Cystersów w Wąchocku 27 grudnia br. Jerzy Jabłonka z Puław, animator Pozytywnie Zakręconych i pomysłodawca III edycji Gali organizuje uroczystość dekoracji tegorocznych laureatów w Wąchocku.

27 grudnia od godziny 12 w Wąchocku pojawią się zaproszeni goście z całej Polski.

Będą mogli zwiedzić Opactwo i poznać historię Wąchocka z przewodnikami.

Wydarzenie to odbędzie się pod wieczór w wyjątkowym miejscu, w Opactwie Cysterskim, w wyjątkowym mieście – polskiej, a śmiemy twierdzić w światowej stolicy humoru i satyry, laureacie pierwszej edycji Konkursu -Wąchocka. Do Wąchocka zapraszamy na cały dzień. Ok. godziny 15.00 w klasztornej krypcie niezłomnego żołnierza AK „Ponurego” odbędzie się uroczysta odprawa warty z musztrą paradną i śpiewem kolęd partyzanckich w wykonaniu Chóru Dziecięcego GRH „Żołnierze Września 1939 Garnizonu Dęblin”.

O 17.30 rozpocznie się Koncert Bożonarodzeniowy. W programie znajdą się wystąpienia gości, przedstawicieli laureatów poprzedniej edycji Konkursu, podziękowania dla patronów i sponsorów, po czym będziemy uczestnikami wyjątkowego spektaklu „Świat według górali świętokrzyskich – pieśni i bajania świętokrzyskie o prawdziwych narodzinach Jezusa Chrystusa” w wykonaniu aktorów Teatru Scena Autorska STUDIO z Kielc, po czym nastąpi Gala Finałowa, podczas której ogłoszone zostaną wyniki Konkursu.

Zapowiada się wieczór pełen wzruszeń, emocji i serdecznych myśli płynących w stronę nieba. Serdecznie zapraszamy do udziału. Za: www.wachock.cystersi.pl

KLASZTOR KANONIKÓW w nowej iluminacji

Najcenniejszy zabytek gminy Mstów będzie podświetlony. Mstowski klasztor ma-

lowniczo położony na wzgórzu będzie doskonale widoczny także nocą. Instalowanie podświetlenia już się zakończyło, odbyły się również próby i efekt jest imponujący. Podświetlone są mury, część baszt, dzwonnica oraz osobnym reflektorem kopuły wież kościelnych.

Iluminację Klasztoru Kanoników Regularnych Laterańskich zaprojektowała częstochowska firma Technolight, która oświetliła Jasną Górę, Wawel i inne zabytki w Polsce.

Zewnętrzne oświetlenie mstowskiego klasztoru będzie wpięte w system oświetlenia ulicznego. Iluminacja pozwala pięknie wyeksponować ten unikatowy obiekt. przyczyni się do promocji najciekawszych zakątków gminy Mstów.

Oświetlenie zewnętrzne klasztoru w ramach projektu „Wrota Mstowa” zaproponował architekt Paweł Korzewski.

Investycję zrealizowano w ramach projektu - Wrota Mstowa czyli stworzenie centralnego punktu przy drogach wjazdowych do miejscowości Mstów poprzez oświetlenie murów obronnych zabytkowego klasztoru, dwóch wież kościoła oraz zieleni towarzyszącej - współfinansowanego ze środków Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 w ramach działania 413 „Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju”. Koszt inwestycji to ponad 116 tysięcy zł, a dofinansowanie ponad 56 tysięcy złotych.

Uroczyste włączenie oświetlenia zaplanowane jest na niedzielę 14 grudnia, bezpośrednio po Mszy świętej o godz. 16.00. Włączeniu towarzyszyć będzie mały pokaz pirotechniczny. Za: www.kanonicy.pl

Witryna tygodnia

NOWA FORMUŁA „POŚLAŃCA ŚW. ANTONIEGO”

Z nowym rokiem na rynku wydawniczym pojawi się odnowiony katolicki, dwumiesięcznik ewangelizacyjno-społeczny „Poślaniec św. Antoniego z Padwy”. Wraz z nim pojawią się nowi autorzy, m.in. franciszkańskie autorytety z kraju i zagranicy oraz dziennikarze mediów ogólnopolskich: TVP, Polsat, RMF FM i Polskiego Radia.

„Nasze motto to ‘słowa dobre’... Duch franciszkański, który ma przecież cechować nasze pismo, zachęca nas do szukania dobra we wszystkich i we wszystkim: nie może być inaczej, bo Ewangelia to przecież Dobra Nowina. O tym chcemy przypominać i tym się dzielić z innymi” – mówi redaktor

naczelny pisma o. Ryszard Wróbel OFM-Conv.

„Poślaniec św. Antoniego z Padwy” to wiara, Kościół i Życie w artykułach, komentarzach i felietonach. Sprawy zwykłe i niezwykłe, widziane po franciszkańsku” – podsumowuje zakonnik.

W każdym numerze będzie można znaleźć: Temat Numeru (szersze opracowanie ważnego zagadnienia); Artykuły (Biblia bez tajemnic, Ludzie wiary, Z ludźmi po drodze – reportaż lub wywiad, Socjolog czyta znaki czasu, Prawa Bożej miłości – nauki katechizmowe, Idźcie i głoscie – z misji franciszkańskich); Antoniana (duchowość św. Antoniego, miejsca i ciekawostki z nim związane); Obserwatorium (krótkie osobiste komentarze dziennikarskie do świata wokół nas); Felietony (Myśleć kolorami, Wiara i kultura, Pod pewnym kątem, Odgłosy ludzkiej duszy, Po stronie Stworzenia); Papieski Punkt Widzenia (wypowiedzi papieża w ważnych kwestiach); Trójgłos Franciszkański (refleksje franciszkanów na zadany temat); Homilie (krótkie rozważania różnych autorów na każdą niedzielę); oraz inne formy (Zasłyszane-wysperane; Rozmowy, Opowiadki).

Wśród autorów dwumiesięcznika są m.in.: red. Maria Stepan, red. Małgorzata Ziętkiewicz, red. Jacek Tacik, red. Bogdan Zalewski, o. prof. Leon Dyczewski OFMConv, o. prof. Zdzisław Józef Kijas OFMConv, o. prof. Roland Prejs OFMConv, Irena Piłatowska-Mądry, Wojciech Markiewicz czy prof. Andrzej Zybortowicz.

„Posłaniec św. Antoniego z Padwy” to polski odpowiednik – choć całkowicie autonomiczny – włoskiego wydawnictwa

„Messaggero di sant’Antonio”, które pozostaje partnerem strategicznym.

Potrzeba polskiej wersji czasopisma stała się bardziej paląca, gdy po zmianach ustrojowych w Polsce w 1989 roku nasilił się polski ruch pielgrzymkowy do Włoch. Jednym z miejsc, które w drodze do Rzymu pielgrzymi z Polski niemalże regularnie zaczęli odwiedzać, była bazylika św. Antoniego w Padwie. Jednym z pytań, które pozostawiali tutejszym franciszkanom, stróżom sanktuarium, było... dlaczego nie macie polskiej wersji „Posłańca”?

W 1995 roku próbę wyjścia naprzeciw tym oczekiwaniom podjął o. Paulin Sotowski OFMConv z warszawskiej prowincji franciszkanów, który pismem kierował do ostatniego numeru w 2014 roku. Za jego kadencji ukazało się 115 numerów dwumiesięcznika. Ze względu na wiek i stan zdrowia o. Paulin przestaje kierować „Posłańcem”, pozostanie jednak jednym z jego publicystów.

Od 1 stycznia 2015 r. „Posłańca św. Antoniego z Padwy” – w całości odmienionej szacie graficznej i z większą ilością stron – wydawać będą franciszkanie z krakowskiej prowincji św. Antoniego z Padwy i bł. Jakuba Strzemię. Redaktorem naczelnym został mianowany o. Ryszard Wróbel OFMConv.

Więcej wiadomości na temat dwumiesięcznika można znaleźć na stronie: www.poslaniecantoniego.pl.

Tam również są niezbędne informacje dotyczące prenumeraty – rocznej, półrocznej bądź wspierającej. Dzięki tej ostatniej franciszkanie z Krakowa chcieliby swoje pismo wysyłać bezpłatnie do ludzi znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej, a także do szkół, świetlic, szpitali, więzień, ośrodków resocjalizacyjnych, itp. – do tych, które wyrażą na to zgodę. jms

Za: www.franciszkanie.pl

ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO 2015

na www.zyciezakonne.pl

- Rok Życia Konsekrowanego na świecie
- Rok Życia Konsekrowanego w Polsce
- Rok Życia Konsekrowanego w Diecezjach
- Dokumenty na Rok Życia Konsekrowanego

Odeszli do Pana

ŚP. KS. JAN ZUBEK (1933-2014) SAC

Dnia 12 grudnia 2014 roku zmarł nasz współbrat ks. Jan Zubek SAC. urodził się 25 listopada 1933 roku w Koniówce. Pierwszą konsekrację w Stowarzyszeniu Apostolstwa Katolickiego złożył 8 września 1953 roku w Ołtarzewie. Świecenia prezbiteratu przyjął 19 czerwca 1958 roku w Ołtarzewie.

Po święceniach kapłańskich, i po rocznym pobycie na studium pastoralnym w Gdańsku (1958-1959), posługiwał w Częstochowie (1959-1964), Walendowie (1964-1965), Zakopanem (1965-1971), Piastowie (1971-1972), Szczytnie (1972-1973), Loretto (1973-1974),

Gdańsku Wrzeszczu (1974-1981), Ołtarzewie (1981-1983), Wadowicach (1983-1985), Gdańsku Wrzeszczu (1985-1991), Sucharach (1991-1992) i Szczecinie (1992-2014). Msza św. pogrzebowa w intencji śp. ks. Jana zostanie odprawiona 17 grudnia br. (środa) o godz. 13.00 w pallotyńskim kościele p.w. św. Jana Ewangelisty w Szczecinie. Po Mszy św. odbędzie się pogrzeb na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie (ul. Ku Słońcu, brama nr 2). Śp. ks. Jana polecamy Miłosierdziu Bożemu, prosząc dla Niego o łaskę nieba.

Za: www.sac.org.pl

ŚP. BR. ANTONI TOPA (1959-2014) FSC

Z wiarą w zmartwychwstanie w Chrystusie informujemy, że dnia 14 grudnia 2014 r., odszedł do Pana w wieku 55 lat nasz drogi Współbrat ze Wspólnoty w Uszycach brat Antoni Topa. Brat Antoni Topa urodził się 30 września 1959 roku w Wodzisławiu Śląskim.

Do zgromadzenia Braci Szkolnych wstąpił 2 maja 1979 roku. Pierwszą profesję zakonną złożył 28 czerwca 1980 r., zaś dożgonną w 14 lipca 1985 roku.

Pracował jako katecheta w Myszkowie i w Częstochowie. W Pabianicach był dyrektorem wspólnoty i katechetą. Był na misjach w Kamerunie w Bertoua. Pracował jako wychowawca w Częstochowie. Był dyrektorem wspólnoty i dyrektorem Specjalnego Ośrodka

noty i dyrektorem Specjalnego Ośrodka

Szkolno-Wychowa-wczego i Warsztatów Terapii Zajęciowej w Uszycach.

Zmarłego br. Antoniego polecamy modlitwom *Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie!* Uroczystości pogrzebowe odbędą się 17 grudnia o godz. 11 w kościele M.B. Zwycięskiej przy ul. Słowackiego 19/21 w Częstochowie. Bezpośrednio po Eucharystii ostatnie pożegnanie na cmentarzu św. Rocha w Częstochowie. *Brat Lucjan FSC*

ŚP. O. GRZEGORZ WALASIK (1951-2014) OFM

14 grudnia 2014 r. zmarł w Krakowie o. Grzegorz Walasik, prezbiter Prowincji Niepokalanego Poczęcia N.M.P. (oo. Bernardynów) Zakonu Braci Mniejszych.

Urodził się 2 lutego 1951 r. w Bielawie (woj. dolnośląskie). W latach 1965-1969 był uczniem Małego Seminarium w Kalwarii Zebrzydowskiej (tak nazywało się wówczas późniejsze Niższe Seminarium Duchowne). Do Zakonu wstąpił 10 września 1969 r., pierwszą profesję złożył 11 września 1970 r., profesję wieczystą – 29 września 1974 r., święcenia prezbiteratu otrzymał 23 czerwca 1976 r. Po święceniach pracował przez trzy lata jako katecheta w Skępem (diec. płocka). Następnie studiował kosmologię na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej KUL. W 1983 r. uzyskał tytuł magistra filozofii chrześcijańskiej. Po zakończonych studiach pełnił krótko posługę w klasztorach

Leżajsku i w Tarnowie. W latach 1984-1989 był wykładowcą kosmologii w Wyższym Seminarium Duchownym oo. Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej oraz wicedyrektorem Niższego Seminarium Duchownego.

Następnie został przeniesiony do Krakowa, a w roku 1990 mianowany dyrektorem Niższego Seminarium Duchownego oo. Bernardynów w Łodzi. W 1994 r. powrócił do Krakowa jako ekonom klasztoru, natomiast od roku 2002 był prowincjalnym referentem ds. ubezpieczeń społecznych. Swoje ziemskie pielgrzymowanie zakończył w III niedzielę adwentu rano w szpitalu przy ul. Wrocławskiej w Krakowie. W pamięci współbraci pozostanie jako wykładowca filozofii przyrody w bernardyńskim WSD, a także w innych seminariach w Krakowie. Pełnił tę posługę przez trzydzieści lat. Ponad dwanaście lat solidnie i fachowo zajmował się też sprawą ubezpieczeń zakonników. *Pogrzeb śp. o. Grzegorza Walasika odbędzie się we wtorek, 16 grudnia w kościele oo. Bernardynów w Krakowie o. KK*

Za: www.bernardyni.pl

ŚP. O. SYLWESTER PIOTR HAŚNIK (1952-2014) OFM

Piotr Antoni Haśnik urodził się 12 czerwca 1952 r. w Katowicach-Ligocie z rodziców Pawła Haśnika i Zofii z domu Nowicka. Ochrzczony został w 1952 roku w uroczystość Św. Apostołów Piotra i Pawła w franciszkańskim kościele parafialnym św. Ludwika Króla w Katowicach-Panewnikach. Tam także przystąpił w 1961 roku do Komunii św. oraz otrzymał 24.11.1962 r. sakrament bierzmowania.

Wychowywał się, wraz z dwiema młodszymi siostrami, pod troskliwą opieką rodziców. Mając siedem lat rozpoczął naukę w Szkole Podstawowej nr 35 imieniem Józefa Wieczorka w Katowicach-Ligocie, którą ukończył w 1967 roku. Żywo interesował się radiotechniką, dlatego kontynuował naukę w pięcioletnim Technikum Elektrycznym w Katowicach-Piotrowicach.

Przez cały czas trwania szkoły podstawowej i średniej uczęszczał regularnie na naukę religii i troszczył się o pogłębianie wiary przez gorliwe życie sakramentalne.

Po zdaniu matury nie starał się o przyjęcie do jakiegś państwowej wyższej uczelni, ale mając głębokie odczucie powołania i chęć służenia ludziom, zgłosił się 28 maja 1972 roku do franciszkańskiej prowincji Wniebowzięcia NMP w charakterze aspiranta do kapłaństwa. Dnia 27 czerwca 1972 r. został przyjęty z poleceniem stawienia się w klasztorze w Osiecznej celem odbycia kandydatury.

Dnia 10 sierpnia przybył do Osiecznej jako kandydat do Zakonu, a po miesiącu, 10 września 1972 roku, wikariusz prowincji o. Damian Szojda, przyjął Go do nowicjatu. Otrzymał wtedy zakonne imię Sylwester. Także na ręce o. Damiana Szojdy złożył 2 września 1973 roku w Osiecznej pierwsze przyrzeczenia zachowania rad ewangelicznych.

Lata 1973-1979 to okres sześciolletnich studiów filozoficzno-teologicznych w Wyższym Seminarium Duchownym Franciszkanów w Katowicach-Panewnikach. W tym czasie minister prowincjalny o. Damian Szojda udzielił Mu w franciszkańskim kościele św. Wojciecha w Bytomiu 12.02.1976 r. posługi lektora i dnia 12.02.1997 r. w panewnickiej bazylice posługi akolity oraz tego samego dnia przyjął tam od Niego profesję uroczystą. Biskup katowicki ks. Herbert Bednorz, w bazylice w Panewnikach, udzielił Mu 22.03.1978 r. święceń

diakonatu, a 11.04.1979 r. święceń prezbiteratu.

Pierwszą jego placówką po studiach i otrzymaniu święceń był klasztor w Wieluniu, do którego skierowała go obediencja z dnia 17.08.1979 r. – przebywał tam 2 lata, najpierw w charakterze stacjonariusza, a od lutego 1980 r. jako wikariusz domu oraz prowincjalny moderator duszpasterstwa powołań i referent Liturgicznej Służby Ołtarza. Zachowując oba prowincjalne stanowiska, został ustanowiony z dniem 21.08.1981 r. wikariuszem parafii św. Ludwika w Panewnikach, a w sierpniu 1982 roku przeniósł się do Wschowy, gdzie przebywał 9 lat. W tym czasie był prowincjalnym moderatorem duszpasterstwa powołań (1982-1983), prowincjalnym referentem Liturgicznej Służby Ołtarza (1982-1983), prowincjalnym wiceasystentem Świeckiej Rodziny Franciszkańskiej (1982-1983 i od 1989), wikariuszem domu (1986-1989), spowiednikiem nowicjuszy w Osiecznej (1986-1989) i od 1989 roku ich ojcem duchownym. Na Kapitule Prowincjalnej w 1989 roku został wybrany na trzy lata prowincjalnym definitorem.

Z chwilą utworzenia prowincji św. Franciszka, opuścił w kwietniu 1991 roku klasztor we Wschowie i udał się do Kobyłina, a stamtąd w 1996 roku na placówkę do Lublińca i po rocznym tam pobycie, w 1997 roku do klasztoru w Częstochowie, gdzie przebywał do listopada 2000 roku. Następnie po półrocznym pobycie w Panewnikach i paromiesięcznym w Opolu, w kwietniu 2002 udał się na placówkę do Lublińca w charakterze wiceasystenta regionu tarnogórsko-lublińskiego Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, a stamtąd, w pierwszej połowie 2004 roku do Panewnik.

W okresie od 1991 roku do roku 2004 był prowincjalnym wiceasystentem Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (1991-2001),

prowincjalnym koordynatorem sprawiedliwości, pokoju i integralności stworzenia (1991-1995), prowincjalnym asystentem Franciszkańskiego Ruchu Apostolskiego (1992-1995) i wiceasystentem (1995-2001), asystentem krajowym Młodzieży Franciszkańskiej (1994-1998), ojcem duchownym nowicjuszy w Miejskiej Górze (1992-1995).

Ostatnim klasztorze w którym przebywał to Miejska Górka, dokąd przybył pod koniec sierpnia 2004 r. w charakterze rekolekcyjisty i stacjonariusza. Głosił rekolekcje parafialne, zamknięte dla sióstr zakonnych, a także coroczne, od roku 2010, dla Polonii w Kanadzie oraz w 2013 roku także w Kolumbii i w Ekwadorze. W latach 2004-2007 był dyskretem klasztoru w Miejskiej Górze, a w roku akademickim 2006-2007 prowadził zajęcia z duszpasterstwa Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i Młodzieży Franciszkańskiej w WSD Franciszkanów w Katowicach-Panewnikach. Był także inicjatorem zakładania przy parafiach dziecięcych grup Rycerzy Św. Franciszka (od 1999 roku) i od 2005 roku, na wniosek Rady Narodowej FZŚ, został ustanowiony asystentem narodowym Drużyn Rycerzy Św. Franciszka.

W 2014 roku, na krótko przed planowanym wyjazdem rekolekcyjnym do Kanady, dnia 10 września, przeszedł operację w szpitalu w Białymstoku, a po operacji nie odzyskawszy przytomności – przewiezony został 30 października do Szpitala Kolejowego w Katowicach Ligocie, a następnego dnia do infirmerii w klasztorze panewnickim. Tam zmarł 5 grudnia 2014 roku o godz. 8.30.

Pogrzeb odbył się, 9 grudnia w bazylice w Panewnikach, przy bardzo licznych udziale współbraci naszej Prowincji, przedstawiciele prowincji św. Franciszka, przybyłych z różnych regionów członków Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, Młodzieży Franciszkańskiej i Rycerzy św. Franciszka oraz wiernych miejscowych. Obrzędem pogrzebowym przewodniczył jego ostatni gwardian o. Grzegorz Czepiel, celebrację Mszy św. prowadził gwardian panewnicki o. Marcin Pietryja, a mowę pogrzebową wygłosił współbrat kursowy, magister nowicjatu, o. Józef Czura. Został pochowany w części zakonnej panewnickiego cmentarza.

O. Sylwester Piotr Haśnik przeżył 62 lata, w Zakonie 42, w kapłaństwie 35. *o. Bonawentura Krzemień OFM*